

VRAGEN,

door de leden der Kamer gedaan overeenkomstig artikel 116 van het Reglement van Orde, en de daarop door de Regering gegeven antwoorden

Schriftelijk beantwoorde vragen

3076. VRAGEN van de heer **Van de Wetering** betreffende de eventuele stichting van een zakencentrum voor de detailhandel in Tuindorp Slotermeer, te Amsterdam. (Ingezonden 15 Juli 1953.)

1. Kan de Staatssecretaris mededelen, of het juist is, dat het gemeentebestuur van Amsterdam de bedoeling heeft in Tuindorp Slotermeer een zakencentrum voor de detailhandel te stichten of te doen stichten, waartoe besprekingen worden gevoerd met enige grote verkooporganisaties en warenhuizen?

2. Kan de Staatssecretaris ook mededelen, of aan middenstanders, die in het nieuwe Slotermeercomplex een buurtzaak willen stichten, daartoe ruime gelegenheid zal worden gegeven?

3. Kan de Staatssecretaris de bewering tegenspreken dan wel bevestigen, dat middenstanders, die in deze Amsterdamse wijk tot het stichten van een zaak willen overgaan, door de gemeente, met name door het C.B.H., aan de lijn worden gehouden?

4. Acht de Staatssecretaris in het belang van de middenstand in het algemeen, en de betekenis van deze stand in distributieve en ambachtelijke zin in het bijzonder, het niet noodzakelijk, dat in nieuwe woonwijken ruime vestigingsgelegenheid wordt gegeven, waarbij geen achterstelling bij grootbedrijven en filiaalbedrijven plaats heeft?

5. Is de Staatssecretaris bereid overleg te plegen met het gemeentebestuur van Amsterdam om vestiging van middenstanders in Tuindorp Slotermeer te bevorderen?

ANTWOORD van de heer **Veldkamp**, Staatssecretaris van Economische Zaken. (Ingezonden 1 Augustus 1953.)

1. Blijkens van het gemeentebestuur van Amsterdam ontvangen inlichtingen moet deze vraag ontkennend worden beantwoord. Wel zijn met een tweetal grootwinkelbedrijven besprekingen gevoerd in zake het beschikbaar stellen van een perceel bouwgrond in Tuinstad-Slotermeer, ten einde elk van deze beide bedrijven in de gelegenheid te stellen één filiaal in een voor eigen rekening te bouwen winkelpand te vestigen.

2. Deze vraag kan op grond van de bovenbedoelde inlichtingen bevestigend worden beantwoord.

3. Het Centraal Bureau Huisvesting van de gemeente Amsterdam heeft blijkens meerbedoelde inlichtingen met de toewijzing van winkels geen bemoeiing.

4. Het antwoord op deze vraag luidt bevestigend.

5. Tot overleg met het gemeentebestuur ter bevordering van vestiging van middenstanders in Tuinstad-Slotermeer bestaat onder de gegeven omstandigheden geen aanleiding. De toewijzing van de in Tuinstad-Slotermeer geprojecteerde winkelpanden, die in overgrote meerderheid gebouwd zijn of worden door woningbouwverenigingen, geschiedt door deze verenigingen in overleg met de Federatie van Amsterdamse Woningbouwverenigingen. Bij dit overleg is het overkoepelend lichaam van de ter stede bestaande middenstandsverenigingen, de Amsterdamse Middenstandscentrale, ingeschakeld. De reeds gekomen winkelpanden zijn, blijkens mededelingen van de gemeente Amsterdam, vrijwel alle toegewezen aan middenstandsbedrijven.

3077. VRAGEN van de heer **Maenen** in verband met de verstrekking van subsidies per provincie voor de bouw van nieuwe boerderijen. (Ingezonden 28 Mei 1953.)

1. Kan een opgave worden verstrekt in hoeveel gevallen en tot welke bedragen in 1953 per provincie subsidies werden toegekend ten behoeve van de bouw van nieuwe boerderijen?

2. Wordt het voor dit doel in totaal beschikbare subsidiebedrag van één miljoen gulden voor dit jaar toereikend geacht?

3. Zo niet, verdient het dan geen aanbeveling, gelet op de grote en zéér dringende behoefte aan ontginningsboerderijen, op korte termijn voorstellen te doen tot verhoging van voormeld bedrag?

4. Is het niet gewenst om, met het oog op de in het najaar in verscheidene streken van het land te verwachten werkloosheid in de bouwnijverheid, tijdig maatregelen te treffen om ook voor de bouw dezer boerderijen gelden beschikbaar te kunnen stellen uit de werkgelegenheidsfondsen?

NADER ANTWOORD van de heer **Mansholt**, Minister van Landbouw, Visserij en Voedselvoorziening, mede namens de heer **Suurhoff**, Minister van Sociale Zaken en Volksgezondheid. (Ingezonden 3 Augustus 1953.) (Zie *Aanhangsel* Tweede Kamer, Zitting 1952—1953, blz. 3097.)

1. Alhoewel de interdepartementale commissie voor de subsidiëring van de boerderijenbouw eerst enige maanden geleden met haar taak, als omschreven in de toelichting op artikel 25 251 A van Hoofdstuk XI van de Rijksbegroting voor het jaar 1953, kon aanvangen, is zij er in geslaagd reeds begin April uitgewerkte eisen voor de subsidiëring in de pers te doen publiceren, benevens de procedure voor de behandeling van aanvragen vast te stellen. De voorschriften houden een tweeledige beoordeling van elke aanvraag in, ten einde aanvragers niet onnodig in een vroeg stadium mogelijk onnodige kosten te laten maken. In eerste instantie wordt een aanvraag slechts getoetst aan de algemene eisen.

Bij gunstige uitslag kan de adspirant-bouwer overgaan tot het opmaken van uitgewerkte plannen, bestekken en begrotingen, waarna vervolgens voornoemde commissie haar definitieve beslissing neemt en, zo tot subsidiëring overgegaan wordt, het maximale subsidiebedrag vaststelt. Kort na de publicatie der voorschriften is met de beoordeling in eerste instantie van sedertdien ontvangen aanvragen begonnen.

Gezien de omvang van de voor de subsidiëring van de boerderijenbouw beschikbare Rijksmiddelen en het uitermate grote aantal aanvragen, wordt door voornoemde commissie ter wille van een zo billijk mogelijke verdeling een dusdanig beleid gevoerd, dat landelijk gezien in de meest urgente gevallen tot gesubsidieerde boerderijenbouw zal kunnen worden overgegaan.

Op grond van bovenstaande richtlijn bleek het noodzakelijk prioriteiten vast te stellen en slechts aanvragen, voorzien van een uitvoerig toegelichte urgentieverklaring van de betrokken Rijkscultuurconsulent, in behandeling te nemen. Bij deze verklaringen diende mede in aanmerking te worden genomen de mogelijkheid om nog in 1953 met de bouw geheel of grotendeels gereed te komen.

Inmiddels heeft de interdepartementale commissie voor de subsidiëring van de boerderijenbouw op een zodanig aantal subsidie-aanvragen in eerste instantie gunstig beslist, dat, indien ook tot definitieve subsidieverlening zal kunnen worden overbegaan, het beschikbare krediet volledig zijn uitgeput. Naar aantal zijn de aanvragen, waarop in eerste instantie gunstig is beslist, provinciegewijs als volgt verdeeld:

Groningen	1	Utrecht	2
Drenthe	5	Zuidholland	1
Overijssel	11	Noordbrabant	14
Gelderland	20	Limburg	15